

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da den Prisstigning, som allerede har medført forskellige Dyrtidstillæg, fortsætter sig i forstærket Grad, fremsættes nærværende Forslag om fornyet og forhøjet Hjælp til de samme Personer, der omhandles i tidligere Love: Statens lønnede Tjenestemænd og andre, Pensionister (understøttede), Invalider, Arbejdere o. s. v. Man har anset det for hensigtsmæssigt at samle alle, for hvem Dyrtidstillæg foreslaas, paa ét Lovforslag, der saaledes kommer til at omfatte fire særskilte Grupper.

I. Efter § 1 skal Staten yde et yderligere Tillæg til de Personer, der omhandles i Lov af 17. April i Aar, ved Udbetaling af en Fjerdedel af det Beløb, der tilkommer dem for indeværende Aar, altsaa højst 45 Kr. til gifte og 22 Kr. 50 Øre til ugifte. Man imødekommer herved et fra Tjenestemændenes Organisation stærkt fremhævet Ønske, der ikke kan kaldes ubilligt, naar man dog ved de følgende Bestemmelser i Forslaget erkender, at det nu ved Lov fastsatte Tillæg ikke længer kan betragtes som fyldestgørende.

Endvidere fastsættes Dyrtidstillæg for 1917 til den samme Gruppe af Personer, hvem Lov af 17. April omfattede, dog saaledes at Løngrænsen forhøjes til 5,850 Kr. for ugifte og 6,000 Kr. for gifte. Dyrtidstillæget bestemmes for Aaret til 400 Kr. for gifte og 250 Kr. for ugifte og udbetales fjerdingsaarsvis. Ingen kan dog faa større Beløb end 40 pCt. af sin Lønning (efter den gældende Lov 20 pCt.). Det maa bemærkes, at Udtrykket *igestillede* i § 1 i Lov af 17. April 1916 erstattes i Forslagets § 2 med Ordene: „Personer, der enten er fast ansatte eller antagne til stadigt Arbejde med Udsigt til fast Ansættelse ved en Statsvirksomhed“, hvilket er i Overensstemmelse med den Fortolkning, som Finansministeriet efter Samraad med forskellige Statsvirksomheder har gjort gældende overfor den bestaaende Lov.

II. Man har ladet de i Lov af 25. Februar 1916 om Dyrtidshjælp for visse Pensionister fastsatte Begrænsninger bortfalde

og foreslaar, at Staten yder alle de i Loven omhandlede Personer en Dyrtidshjælp af 160 Kr. for Aaret 1917, udbetalt fjerdingsaarsvis, dog saaledes at ingen ved Hjælp af Tillæget kan opnaa mere end 3,160 Kr. i Pension og Dyrtidstillæg sammenlagte.

III. Bestemmelsen i §§ 8 og 9 forhøjer Dyrtidstillæget til Invalider og deres Enker ifølge Lov af 15. Marts 1916 til to Femtedele af Forsørgelsen istedetfor en Femtedel i den gældende Lov.

IV. Der foreslaas et Dyrtidstillæg for 1916 med Udbetaling 2. Januar 1917 af 150 Kr. for gifte og 75 Kr. for ugifte til saadanne Haandværkere, Arbejdere og andre, der paa Foranledning af en til Antagelsen berettiget Statstjenestemand har udført Arbejde for Staten, naar Arbejdet har været fordelt paa 180 Dage og i den Tid været den paagældendes Hovederhverv. I indeværende Aar ydedes der kun Hjælp til gifte Arbejdere af denne Art, saaledes at Beløbet var fastsat til 50 Kr. med Tillæg af 10 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar, dog ikke udover 100 Kr.; endvidere skulde Arbejdet været fordelt paa 200 Arbejdsdage og den paagældendes Aarsindtægt ikke overstige 1,400 Kr. Som Begrænsning er her foreslaaet, at Tillæget ikke maa overstige 25 pCt. af den ved Statsarbejdet oppebaarne Indtægt.

I Afsnit V gives i *Almindelige Bestemmelser* saadanne Regler, som i det væsentlige ogsaa de tidligere Love indeholder. Finansministeren bemyndiges i ganske særlige Tilfælde til at fravige de fastsatte Udbetalingstidspunkter, hvorom der af praktiske Grunde har været fremsat Ønske fra forskellige Administrationsgrene.

Arbejdet med Udbetalingen vil ibleve fremmet det mest gørlige, men selvfølgelig kan det ikke overalt blive muligt for Administrationen at have alt færdigt til den første Hverdag i Januar. Forsaavidt Arbejdet maatte medføre særlig Udgift, anser Finansministeren sig berettiget til at frem-